Pantalone

Maske

Pantalone er den gamle patriark der ikke vil indse at hans æra er ved at være ovre. Han klamrer sig til det der har været, og nægter at lade sig skubbe til side af de nye tider. Hans påklædning er pinligt ungdommelig, og han bejler til højre og venstre som aldrig før. Når det en sjælden gang lykkes ham at vinde et ungpigehjerte, er det kun fordi hans pengepung er større end hans skridtpose. Om pungen indeholder andet end lommeuld er et åbent spørgsmål. Han holder ofte eksklusive middagsselskaber for sin gamle ven Il Dottore, men rygter vil vide at tallerkenerne er tomme, og vinen det rene vand. Heldigvis for Pantalone er Il Dottore en større fantast end ham selv og går altid bøvsende og beruset derfra.

Motivation

Bag Pantalones gammelmandsdesperation ligger et uudtalt ønske om at genvinde den værdighed han mener engang at have besiddet. Som med formuen er det uvist hvorvidt den nogensinde har været andet end et selvbedrag.

Figur

Pantalone har udviklet en svær lumbago på sine gamle dage. Han går foroverbøjet med hænderne på ryggen, men sørger altid for at have hagen løftet og næsen i sky. Når han bakker, støder han ofte bagenden ind i scenografien og sine medspillere.

Funktion

Pantalones vigtigste opgave er at gøre sig selv til grin uden at tabe ansigt – eller i hvert fald uden at være klar over det. Han lægger forhindringer i vejen for de unge elskende og gør hvad han kan, for at alt skal blive ved med at være som det aldrig har været.

Prolog

Rolle

Pantalone er en gammel venetiansk handelsrejsende der har gemt sin formue så længe at den enten har mistet sin værdi, eller er blevet for stor til at han nogensinde kan få den brugt. Det er uden betydning. Uanset virkeligheden er formuen og datteren Columbina de eneste to ting han har tilbage at begære i livet.

De andre

Columbina – Pantalones datter. Siden hun kom i puberteten og fik former, foretrækker han dog blot at omtale hende som kvinde. Så føles rejsningen mindre skamfuld.

Arlecchino – Pantalones uduelige tjener. Den eneste grund til at han ikke skaffer sig af med ham, er at han altid kan finde en god undskyldning for at prygle ham.

Il Dottore – Pantalones lærde ven og privatlærer for Columbina. Rejser først og fremmest med for selskabets og dannelsens skyld. Han har munden fuld af ord, og hovedet fuld af luft. Et i sandhed kultiveret bekendtskab.

Brighella – Il Dottores tjener. En snu rad der gerne hopper på tunge og spiser glødende kul for et par håndører. Og så giver han altid frivilligt afkald på den moralske sejr. Sådan som Pantalone foretrækker det.

Scenen

Pantalone sidder og klamrer sig til sin pengepung i en kærre sammen med Il Dottore, Columbina og Brighella. Han ved ikke hvordan han er havnet der, eller hvor han er på vej hen. Arlecchino sidder overskrævs på æslet der trækker kærren. Han har netop fortalt at de alle er døde, og er nu ved at forklare hvordan og hvorfor.

Instruktion

Så snart Arlecchino er færdig med sin forklaring, bryder Pantalone ud i højlydte protester. Han nægter at acceptere at skulle være død, og vil gøre hvad han kan for at få Arlecchino til at æde sine ord i sig igen. Det er ham nu ekstra magtpåliggende at fremstå så ungdommelig som overhovedet mulig.

Lazzi

Fornuftsægteskab
Pantalone gør kur til sin datter Columbina for at stille sit begær og undgå at betale medgift til andre end sig selv. Hvis en anden bejler melder sig på banen, insisterer Pantalone på ikke at betale medgift og iøvrigt få overstået bryllupet i en fart, så han kan gøre brudgommen til hanrej ved først givne lejlighed.

Akt I

Rolle

Pantalone er sidste efterkommer af en gammel veneziansk adelsslægt. Hans hustru er død for mange år siden, og hans datter stukket til søs med en simpel spansk lejesoldat. Selv tjeneren Brighella har forladt ham – og det endda med hans fineste arvesølv i vadsækken. Nu lever han udelukkende på sit ærværdige navn og resterne af familieformuen. Tiden går med at holde liv i minderne om fordums storhed og valfarte til pligtselskaber i andre fornemme huse. Pantalone elsker at skeje ud, men foretrækker at lade andre om at betale gildet. Værdigheden er hans sidste bastion, og den vil han bruge al sin illusionskraft på at opretholde.

De andre

Il Dottore – Pantalones bedste ven og største rival fra ungdommen. Sammen gjorde de Venedigs gader usikre med væddemål om kvinder og vovemod. Siden blev Pantalone gift, mens Il Dottore rejste ud i verden for at opleve og studere den.

Columbina – Kromutter på Pantalones lokale taverna. Et slagkraftigt fruentimmer med former der får øjnene til at køre rundt i hovedet på ham og trille ned under skørterne.

Arlecchino – Columbinas søn der hjælper til med at drive tavernaen. En usædvanlig ubegavet knægt hvis eneste værd er at han måske kan hjælpe Pantalone med at komme i skørterne på sin mor.

Brighella – Tjeneren der bedrog Pantalone og stak af med hans arvesølv. Blot fordi et middagsselskab trak i langdrag og forhindrede ham i at være hjemme på lønningsdagen. Sidste nyt er at Brighella spreder falske rygter om at Pantalone slet ikke *kunne* betale ham!

Scenen

Efter Pantalone afskedigede Brighella, har han haft så travlt med at sikre huset mod tyveknægte at det slet ikke var gået op ham at det var karneval. Først da ildkuglerne eksploderede mod taget, og han rædselsslagen sprang ud af døren for at undslippe angrebet, så han at det bare var fyrværkeri, og at gaderne var fulde af liv og fest. Han glemte al forsigtighed og fortsatte ud i natten i håbet om at finde nogle at komme i gratis drikkelag med. Nede på Columbinas lokale taverna er han nu rendt på ungdomsvennen Il Dottore som han ikke har set i årevis. Pantalone har allerede en flaske vin eller to på samvittigheden da han falder den gamle ven om halsen. Regningen skal der jo også være nogen til at betale.

Instruktion

Det er Pantalones erklærede ambition for natten at drikke sig fra sans og samling uden at betale et eneste kobberstykke for det. Samtidig vil han gerne imponere sin gamle ven Il Dottore og give ham en aften han aldrig glemmer. Der skal ikke herske tvivl om at Pantalone stadig er en stor kanon i Venedig, og at hans familienavn er ét der nyder ære og respekt overalt hvor han kommer frem.

Når Pantalone første gang får øje på Brighella, anklager han ham straks for tyveri og råber på vagten. Da det går op for ham at det er karneval, og der nok ikke kommer nogen vagt, siger han at så må han jo selv tage affære. Og det bliver han ved med at sige med jævne mellemrum resten af scenen alt imens han bliver mere og mere fuld og mindre og mindre sammenhængende.

Når Il Dottore til sidst i scenen fortæller Pantalone at hans hus står i flammer, indleder den gamle patriark straks en klapjagt på den skyldige. Han prøver at banke en tilståelse ud af alle han kommer i nærheden af, men er for omtåget til at ramme andet end sig selv. Om han forlader scenen for at redde resterne af husets engang så stolte facade, eller om han slår sig selv ud først, vil tiden vise.

Lazzi

Hvem narrer hvem?
Pantalone forsøger at stive sig selv af ved at gøre Arlecchino til grin. Han driver ham rundt i manegen som en cirkushest og får ham til at gøre hundekunstner for Pantalones egne afgnavede stegeben. Men legen går for vidt. Han tager borddugen over hovedet for at skræmme Arlecchino og prøver at sætte sig overskrævs på ryggen af ham. Til sidst bliver han i tvivl om hvem der er mest til grin, og skælder Arlecchino ud for at have en bondsk og primitiv humor.

Enhver er sin egen helt
Pantalone fortæller en lettere omskrevet version af aftenens fyrværkeribombardement mod hans hus. Han fortæller hvordan tyveknægte forsøgte at sprænge sig gennem murene med krudttønder og kanonkugler. Og hvordan det ene mand lykkedes ham at modstå angrebet og drive røverne på flugt.

Pantalones gave til kvinden
I et anfald af akut overlegenhed tilbyder Pantalone Columbina at stifte bekendtskab med hans libido. Han udbreder sig om hvordan kvinder har ladet sig ruinere for blot et par enkelte stød med kæppen, men lover Columbina at hun skal få ham til spotpris hvis hun slår en streg over aftenens regning. Der skal dog ikke mange skørteløft til at få ham ned på alle fire og hyle efter hende som et forladt spædbarn efter sin mor.

Akt II

Rolle
Pantalone er teaterdirektør for en omrejsende komedietrup. Lige siden han blev gift med førsteskuespillerinden Columbina, har han nægtet truppen at opføre komedier da han ikke kan udholde at se sin unge hustru vinde Arlecchinos hjerte på scenen. Istedet insisterer Pantalone på at skrive tragedier hvor kærligheden ikke fuldbyrdes, og de elskende dør uden så meget som et kys. I sit nyeste scenarie "Slagbænken" har han skrevet sig selv helt ud af historien, så han kan stå i kulissen og holde øje med at Columbina og Arlecchino ikke laver numre med ham. I rollen som Columbinas strenge fader har han istedet for sig selv placeret Il Dottore, en apoteker der egentlig rejser rundt med truppen for at sælge sine medikamenter.

De andre

Columbina – Truppens førsteskuespillerinde. Gift med Pantalone der mistænker hende for ikke kun at være forelsket i Arlecchino på scenen. Det hun kalder for hans jalousi, betragter han selv som en måde at beskytte hende mod sig selv på.

Brighella – Komediant i Pantalones trup. En selvoptaget drivert hvis eneste positive træk er at han er for doven til nogensinde at kunne forføre Columbina. Det betyder dog ikke at Pantalone ikke holder et særdeles vågent øje med ham alligevel.

Arlecchino – Staldkarl og komediant i Pantalones trup. Af uforklarlige årsager synes Columbina at have kastet sin kærlighed på Arlecchino, og Pantalone må kæmpe en brav kamp for at holde dem adskilt. Den eneste grund til at han ikke fyrer Arlecchino, er at han som staldkarl ikke skal have lige så meget i løn som en rigtig komediant.

Il Dottore – En apoteker Pantalone bruger til at trække publikum til scenen inden forestillingerne begynder. Pantalone har for nylig forfremmet ham til skuespiller i sit eget sted, og hvis hans præstationer er noget ujævne, så er de til gengæld gratis da det er op til ham selv at tjene penge på sine miksturer.

Scenen

Pantalone står i en opblæst positur forrest på scenen. Han har front mod publikum og er klar til at præsentere scenariet. Han har dog svært ved at skjule sin ængstelse over at have Columbina og Arlecchino siddende bag sig uden opsyn. Han finder hele tiden på undskyldninger for at dreje hovedet og forsikre sig at der ikke foregår noget der ikke burde foregå mellem dem.

Instruktion

Pantalone åbner og lukker anden akt.

Pantalone præsenterer sit scenarie som en moralsk tragedie om den falske kærlighed der aldrig bør fuldbyrdes. Han roder sig ud i en forklaring om at kærlighed ikke handler om ungdommelig overfølsomhed, men om ægteskabets ubrydelige bånd der knyttes bedst mellem erfarne mænd og uskyldsrene jomfruer. Undervejs bliver han grebet af begær efter Columbina og må afbryde sig selv for at sætte scenariet igang.

Scenariet består af en række små situationer som Pantalone instruerer fra scenekanten. Columbina spiller dommeren Il Dottores datter der har forelsket sig i hustjeneren Arlecchino. Men de må holde deres kærlighed hemmelig fordi Il Dottore vil ikke tillade sin datter at gifte sig med en simpel bondeknold. Brighella optræder i rollen som en tyveknægt der er ude efter Il Dottores penge.

Ud over at styre scenariet med hård hånd ser Pantalone det som sin vigtigste opgave at holde mændene væk fra hans elskede hustru, og han er ikke bange for selv at skride ind på scenen hvis han føler at komedianterne af den eller anden grund ikke overholder hans strenge instruktioner. Bemærk i denne sammenhæng at Il Dottore optræder som hans stedfortræder på scenen, og at Pantalone vil anspore ham til at sætte hårdt ind over for ethvert anløb til utugt.

Situationerne Pantalone skal dirigere komedianterne igennem, er beskrevet nedenfor. Der er lagt op til at scenariet skal løbe løbsk, og det er ikke så vigtigt at nå gennem alle situationerne fra start til slut som at få mobiliseret et godt kaos drevet frem af Pantalones vanvittige jalousi. Nogle situationer kan refereres, andre helt springes over.

Pantalone vil dog sørge for at få de to slutscener med hvor Columbina og Arlecchino dør i hinandens arme (situation 6 og 7). De er vigtige for at sikre at scenariet bliver en ægte tragedie. Når det elskende par ligger døde på scenen, og galskaben er ved at rase ud, fremsiger Pantalone epilogen og forlader scenen med komedianterne.

1. Mødet (Columbina, Arlecchino, Il Dottore)
Columbina og Arlecchino er ifærd med at bekende deres forbudte kærlighed til hinanden da Il Dottore træder ind og afbryder dem. Han sender Columbina ind på sit kammer og forbyder Arlecchino at sætte ben i huset igen.

2. Et godt tilbud (Il Dottore, Brighella)
Da Columbina og Arlecchino har forladt scenen, springer den snu tyveknægt Brighella op fra slagbænken hvor han har ligget skjult og overværet optrinnet. Han tilbyder at hjælpe Il Dottore med at sikre sig at Arlecchino ikke vender tilbage til huset igen. Det eneste han behøver, er Il Dottores fulde tillid og en mindre betaling. Efter at have klaget sin nød og sat sig tiggerstaven i udsigt accepterer Il Dottore tilbuddet.

3. Konge for en dag (Brighella, Arlecchino)
Da Il Dottore har forladt scenen, henter Brighella Arlecchino ind fra kulissen og tilbyder ham at blive konge for en dag. Alt han skal gøre, er at skifte tøj med Brighella og gå en tur ind til byen – så skal han få at mærke hvordan sand storhed føles. De to kravler ned i slagbænken og kommer op igen med forbyttede identiteter.

4. Tyveriet (Brighella, Columbina, Il Dottore)
Når Arlecchino (forklædt som Brighella) har forladt scenen, begynder Brighella (forklædt som Arlecchino) at gennemsøge slagbænken. Han finder og stjæler Il Dottores pengetaske, men i samme øjeblik han er på vej væk fra åstedet, kommer Columbina ind på scenen. Hun får øje på Brighella og falder ham om halsen i den tro at han er Arlecchino der er kommet for at tage hende med sig. Da de hører Il Dottore rumstere i kulissen, springer de ned i slagbænken og gemmer sig.

5. Afsløringen (Il Dottore, Arlecchino)
Il Dottore kommer ind på scenen og åbner slagbænken for at tælle sine penge. Brighella rækker pengetasken op til ham og lukker slagbænken igen. Uden at tænke nærmere over det tager Il Dottore imod tasken og ser at den er tom. Ude af sig selv af raseri forbander han Arlecchino der i samme øjeblik kommer svært forslået ind på scenen forklædt som Brighella. Han trygler Il Dottore om at hjælpe ham med at finde den rigtige Brighella, men Il Dottore tror at Arlecchino *er* Brighella, og siger til ham at han jo står lige dér. Il Dottore fortæller at Arlecchino har stjålet hans penge og tilbyder den falske Brighella (Arlecchino) at han kan få hans datter Columbina hvis bare han finder Arlecchino. Arlecchino smider straks Brighellas tøj for blot at blive jagtet rundt på scenen af den galsindede Il Dottore.

6. Kærlighed står for fald (alle)
Mens Il Dottore jagter Arlecchino rundt på scenen, kravler Columbina op af slagbænken for at liste Brighella (stadig forklædt som Arlecchino) ud af huset. Hendes hår er i uorden, og hendes kjoleliv er løsnet. Men da hun ser Arlecchino løbe halvnøgen rundt og Brighellas tøj ligge på gulvet, forstår hun sammenhængen. Hun styrter omkuld med et skrig, og da Il Dottore bøjer sig ned over hende, ser han at hun er død.

7. Når enden er skidt, er alting godt (alle)
Overvældet af sorg knæler Arlecchino ned ved siden af Columbina, lægger hendes hænder om sin hals og lader hende kvæle ham i hendes dødskramper. Il Dottore sidder modløs og stirrer på sin døde datter indtil Brighella fortæller ham at hun ikke var andet end en billig tøjte, og viser ham pengene han har gemt på bunden af slagbænken. Il Dottore omfavner Brighella, giver ham en klækkelig belønning og ansætter ham som sin nye hustjener.

8. Epilog (Pantalone)
Hvis slutningen forløber som scenariet foreskriver, træder Pantalone nu frem på scenen og fortæller hvordan Columbinas kærlighed til Arlecchino var dømt til at ende ulykkeligt. Hun elskede med hjertet og ikke med hjernen og fik løn som forskyldt. En forbryder vil blive næret ved en dommers bryst før en sådan kærlighed vil bære frugt. Hvis slutningen ikke forløber som forventet, må Pantalone forsøge at redde hvad reddes kan i sin afsluttende monolog, og så ellers komme fra scenen med så meget som mulig af sin værdighed i behold.

Lazzi

Pantalone har ingen lazzi i anden akt.

Akt III

Rolle

Pantalone rejste med sit familienavn til den lille by Mazzanti for at kunne føre sig frem som en stor mand. Han kaldte sig selv for fyrste og blev snart den mest indflydelsesrige person i byen. Hans eneste fortrydelse er hans tykpandede søn Arlecchino der forekommer ham at være en mindre end værdig arvtager til hans ”rige”. Han havde foretrukket den lokale tjenestekarl Brighella som han indtil videre har ladet forfremme til vagtmester. Heldigvis er der nu sket det at præsten Il Dottores datter Columbina er blevet gravid og har valgt Arlecchino som sin udkårne. Præsten siger at der er tale om en ubesmittet undfangelse, og Pantalone mener da også at det er nogenlunde lige så sandsynligt som at hans søn skulle have formået at befrugte hende. Men så længe Pantalone får status og syndsforladelse som medgift, holder han sine meninger for sig selv. Med byens præst som sin søns svigerfar er fyrstens plads i evigheden endegyldigt sikret.

De andre

Arlecchino – Pantalones håbløse søn. Arlecchino har hverken sans for storhed, vin eller kvinder. Giftermålet med præstens datter er som en gave fra oven og en oplagt chance for Pantalone til at lære Arlecchino hvordan en rigtig fyrstesøn bør opføre sig.

Brighella – Pantalones betroede vagtmester. Brighella er alt det Arlecchino ikke er – rå, lusket og ærgerrig. Pantalone har lært Mazzantis borgere at frygte Brighella og givet ham den nødvendige magt til at holde dem nede og på plads.

Il Dottore – Byens præst og far til Columbina. Omtåget og fordrukken, men respekteret som en kirkens mand. Pantalone bærer over med ham så længe han gavner hans omdømme i byen.

Columbina – Præstens datter. En rigtig lille godte der i Pantalones svage stunder kan gøre ham helt misundelig på Arlecchino. Hendes graviditet er et mysterie han indtil videre har forbigået i tavshed. Og hvem ved – måske der gemmer sig en mere værdig arving end Arlecchino i hendes skød?

Scene

Den højgravide Columbina står brud ved alteret sammen med Arlecchino. De er et underligt umage par. Hendes kjole er sort som præstens, og Arlecchino er ikke mand nok til at fylde Pantalones aflagte ceremonidragt ud. Il Dottore holder vielsesringene frem mod dem, mens Pantalone står lidt på afstand og bakser med sin fyrstehat der balancerer på hans hoved som en jomfru på en flaske vin.

Instruktion

Pantalone tripper for at få ceremonien overstået og komme videre i programmet. Men pludselig siger Columbina at hun ikke vil giftes alligevel, og da Il Dottore i samme øjeblik slår blikket ned, anklager Pantalone dem for at have sværget sig sammen mod ham. Men så nemt skal de ikke få det. Bryllupsaftalen er allerede indgået, og han vil gøre brug af al sin fyrstelige magt og vælde for at få ceremonien gennemført.

Situationen ændrer sig først når vagtmesteren Brighella kommer ind på scenen og fortæller at fjenden har omringet byen og kræver fyrst Pantalone udleveret. Nu forsøger Pantalone at få ændret bryllupsceremonien til en kroningsceremoni hvor han overdrager fyrstehatten til sin søn Arlecchino – eller hvem der ellers måtte være interesseret. Pludselig er hans ære og værdighed af mindre betydning, og han vil endda gå så langt som til at indrømme at fyrstetitlen bare var én han fandt på for at imponere folk i byen. Intet er ham helligt når det gælder hans eget skind.

Når det lille bryllupsselskab har fundet en måde at afværge krisen på, eller den er vokset dem over hovedet, sætter Columbinas fødsel igang. Pantalone falder ned på alle fire og kravler hen under benene på hende for at få et glimt af sin nye arving. Men da vandet går, flygter han videre ud gennem benene på Columbina med håret klistret til kraniet. Da han når ud på den anden side, opdager han at han er blevet genfødt som sit arketypiske selv. Sammen med de andre stiger han op i skibskisten der hænger over scenen i et snoretræk. Han kommanderer til højre og venstre og råber at alle mand skal ro til de drukner. Selv holder han sig fra årerne. Til sidst beskriver Columbina skibskistens rejse fra sin plads i ”stævnen”, og tredjeakten slutter.

Lazzi

Som fader så søn
Pantalone forsøger at lære Arlecchino hvordan en rigtig fyrste gebærder sig. Han skal være stærk og ubønhørlig og altid sætte egen vinding over andres. For at bevise sit værd skal Arlecchino gennemgå et manddomsrite hvor han besejrer kirkens fedeste rotte i ærlig nævekamp og vier sig til sig selv ved Il Dottores alter.

Ofringen af den førstefødte
Pantalone foreslår at de i stedet for ham selv skal ofre Columbinas ufødte barn til fjenden. Barnet er fyrstedømmets egentlige arvtager og af langt større værdi end hans eget gamle og udtjente korpus. Og hvis det virkelig er den genfødte frelser, så skulle det vil også være i stand til at frelse sig selv?

Skriftemål
Selv om brylluppet er blevet aflyst, mener Pantalone at Il Dottore stadig er forpligtet af sit ord til at give ham total og absolut syndsforladelse. Pantalone er villig til at skrifte på stedet og begynder straks at udgyde og angre de mest forfærdelige synder han kan komme i tanke om – som dengang han faldt i søvn under gudstjenesten, eller dengang han var så sulten at han jappede sig gennem bordbønnen.

Epilog

Rolle

En gammel venetiansk handelsrejsende der har gemt sin formue så længe at den enten har mistet sin værdi, eller er blevet for stor til at han nogensinde kan få den brugt. Det er uden betydning. Uanset virkeligheden er formuen og datteren Columbina de eneste to ting han har tilbage at begære i sit liv.

De andre

Columbina – Pantalones datter. Siden hun kom i puberteten og fik former, foretrækker han dog blot at omtale hende som kvinde. Så føles rejsningen mindre skamfuld.

Arlecchino – Pantalones uduelige tjener. Den eneste grund til at han ikke skaffer sig af med ham, er at han altid kan finde en god undskyldning for at prygle ham.

Il Dottore – Pantalones lærde ven og privatlærer for Columbina. Rejser først og fremmest med for selskabets og dannelsens skyld. Han har munden fuld af ord, og hovedet fuld af luft. Et i sandhed kultiveret bekendtskab.

Brighella – Il Dottores tjener. En snu rad der gerne hopper på tunge og spiser glødende kul for et par håndører. Og så giver han altid frivilligt afkald på den moralske sejr. Sådan som Pantalone foretrækker det.

Scenen

Pantalone sidder på ladet af en æselkærre og sover op ad Columbina og Il Dottore.

Instruktion

Brighella vækker Pantalone og læser et anklageskrift mod sig selv og sine rejsekammerater højt. De står anklaget for at have forsøgt at stjæle solen fra sig selv og skal som straf dømme sig selv til døden. Alle kan nu frit anklage og forsvare sig selv og hinanden. Retssagen er igang.

Pantalone forsvarer sig med at solen hænger på himlen som en fristelse der er umulig at modstå. Enhver fornuftig person med økonomisk sans og respekt for sig selv ville forsøge at få den indlemmet i sin møntsamling. Alt andet ville være ærløst.

Når æslet skryder, er retssagen slut. Pantalone kyler sin maske fra sig i arrigskab og sætter sig demonstrativt i kærren med korslagte arme. Brighella er den sidste til at stige ombord. Æslet trækker dem ud af scenen, og scenariet slutter.

Lazzi

Den ulydige datter
Pantalone anklager sin datter Columbina for ikke at ville gifte sig med ham, så de kan spare medgiften og sørge for at deres slægt ikke bliver fortyndet af fremmed blod.

Skørtejægeren
Pantalone anklager Brighella for at sende Columbina frække blikke og løfte op i hendes kjoleskørter. Hvis han ikke er mand nok til at forføre hende ordentligt, skal han hellere holde sig helt væk.